



Saksbehandler: Sven Thore Kloster

Referanser:
MKR 20/08

Saksdokumenter:
MKR møter UDI

| Dok.dato | Tittel | Dok.ID |
|------------|-----------------------------|--------|
| 31.08.2008 | Da_jeg_trengte_en_neste.pdf | 28530 |

Kirkelig uttalelse om asylsituasjonen i Norge

Sammendrag

Mellomkirkelig råd har i mange år jobbet for en mer human flyktning- og asylpolitikk. Dette har skjedd i nært samarbeid med bl.a. Bispemøtet og Flyktningenettverket. Det siste året har økningen i antall asylsøkere til Norge vært større enn forventet. Situasjonen berører mange lokalsamfunn, og UDI mener at kommunene må bidra med å ta imot flere asylsøkere i mottakene. Den har også fått en del medieoppmerksomhet de siste månedene og bidratt til å blåse liv igjen i debatten om norsk asylpolitikk.

Situasjonen kaller på oppmerksomhet og ansvarlighet for hele Norge, både for kommunene, kirkene og rikspolitikere. MKR har hele tiden vært av den oppfatning at kirkene har store muligheter til å bidra konstruktivt i situasjonen. De kan engasjere seg både lokalt og nasjonalt – og både politisk og holdningsmessig. Derfor har MKR handlet i forhold til følgende strategi:

- 1. Sendt brev til menighetsråd, prester og andre ansatte i menighetene**
29. aug. d.å. sendte MKR, KR, BM og KA ut et felles brev til landets menigheter hvor de oppfordret dem til å ta kontakt med både lokale politikere og asylsøkere bosatt i kommunen. Brevet pekte på konkrete områder hvor lokalmenighetene har store muligheter for å bidra konstruktivt (vedlagt).
- 2. Bidrag gjennom Flyktningenettverket**
MKR har også oppfordret menighetene til å dele erfaringer med hverandre og hente råd og tips fra KIA og Flyktningenettverket. Flyktningenettverket vil i løpet av

september sende ut en tekst til alle landets menighetsblad med konkrete råd og tips til oppfølging og inkludering av asylsøkerne i menighetene/lokalsamfunnet.

3. Samtale med UDI

Det har vært påpekt at UDI ikke må overkjøre kommunene. Den pressede situasjonen dreier seg ikke ene og alene om antall mottak, men også om kvaliteten ved mottakene. Mandag 1. september hadde MKR sammen med Flyktingenettverket og NKR samtaler med UDI hvor de utfordret hverandre til å finne gode løsninger.

4. Politisk uttalelse fra MKR til rikspolitikere

I tillegg til disse initiativene som i stor grad har dreid seg om lokalmenighetene, ønsker MKR også å ansvarliggjøre rikspolitikere. For situasjonen er ikke bare et lokalt ansvar. Det overordnede ansvaret ligger til syvende og sist hos nasjonale politikere. Derfor er det ønskelig at rådet nå kommer med en uttalelse til norske partier og rikspolitikere.

Forslag til vedtak

Det siste året har det ankommet flere asylsøkere til Norge enn beregnet. Mellomkirkelig råd oppfordrer i den anledning norske politikere til klokskap og ansvarlighet. Å gi asylsøkere en verdig behandling er en felles, nasjonal oppgave. Mange menigheter, enkeltmennesker og kommuner gjør allerede en stor innsats i det lokale integreringsarbeidet. Like fullt er det nasjonale politikeres ansvar å legge til rette for at lokalmiljøene i Norge kan håndtere en situasjon med en økning i antall asylsøkere. Det innebærer at nasjonale politikere bidrar med både konstruktive holdninger og realistiske rammebetingelser.

Økningen i antall asylsøkere har ført til ny debatt om norsk asylpolitikk. Dessverre får debatten ofte en fryktskapende undertone. Dette er uheldig, og gjør situasjonen vanskeligere og mer spent enn den trenger å være. Man kan ikke klandre asylsøkerne for at vi som nasjon har vært for dårlig forberedt på å ta dem i mot.

Norge er del av et internasjonalt fellesskap og kan ikke melde seg ut av verden. Millioner av mennesker er på flukt. Likevel berøres ikke Norge på langt nær så mye av flykninger som de fattige nabolandene i sør. Situasjonen er alt for alvorlig til å brukes i en politisk posisjonering i valgkampen.

Det dreier seg om menneskeverd og menneskerettigheter. Norge har ut fra internasjonale konvensjoner forpliktet seg til å vurdere opphold til mennesker som søker asyl. Menneskene som kommer hit må ha et sted å bo mens søknaden ferdigbehandles. Dette må være et trygt sted hvor man verken risikerer å bli trakassert eller utnyttet, og hvor man blir møtt med anstendighet og verdighet. Mottakene må ha forsvarlig bemanning, gode helsetilbud og en rimelig standard. Norge har råd til å følge opp sine internasjonale forpliktelser.

Økonomiske/administrative konsekvenser

Vedtaket har ingen vesentlige økonomiske eller administrative konsekvenser.



DEN NORSKE KIRKE

Da jeg trengte en neste, var du der?

Oslo, 29. august 2008

Til menighetsråd og ansatte i menighetene

I løpet av det siste halvåret har Norge opplevd en relativt stor økning i antall mennesker som søker asyl. Situasjonen er alvorlig. Samtidig som antallet asylsøkere øker, meldes det om fulle mottak og uro i enkelte kommuner. Mange lokalsamfunn er usikre på hvordan de skal forholde seg til de nye utfordringene – og med god grunn. Å ta i mot mennesker som er på flukt eller søker asyl av andre grunner krever store menneskelige og økonomiske ressurser.

Situasjonen kaller på menneskelig klokskap og diakonal holdning. Vi vet at ansatte og frivillige i Den norske kirke har et stort engasjement og sitter på verdifulle erfaringer i møtet med flyktninger og asylsøkere. Vi henvender oss til menighetene fordi vi tror kirken nå kan bidra på en konstruktiv måte i de lokale samtalene rundt de aktuelle utfordringene.

Det angår kirken

Våre lokalsamfunn er del av et globalt menneskelig fellesskap. Millioner av mennesker er på flukt i verden. Likevel berøres ikke Norge på langt nær så mye av flyktninger som de fattige nabolandene i sør. Som kristne er vi del av en verdensvid kirke. Vi er kalt til å være Guds medarbeidere i verden og ta ansvar for medmennesker i nød. Skriften kaller oss til å ta imot de som er fremmede i landet. Menigheten og lokalmiljøet hører sammen. Når det skjer noe i lokalmiljøet, gjenspeiles det i menighetens liv. Slik er det å være kirke i verden.

Asylsøkere som kommer til vårt land kan ikke klandres for at vi som nasjon har vært for dårlig forberedt på å ta dem imot. Man kan ha ulike meninger om innvandringspolitikk, men denne situasjonen gjelder mennesker som har rett til å søke asyl, og som Norge ut fra menneskerettighetene har forpliktet seg til å vurdere opphold til. Menneskene som kommer hit må ha et sted å bo mens søknaden behandles. Dette må være et trygt sted hvor man verken risikerer å bli trakassert eller utnyttet, og hvor man blir møtt med anstendighet og verdighet. Mottakene må ha forsvarlig bemanning og en rimelig standard. Norge har råd til å følge opp sine internasjonale forpliktelser.

Felles innsats

Fra nasjonalt hold i kirken arbeider vi kontinuerlig for en bedre integreringspolitikk og en mer human flyktning- og asylpolitikk. Sammen med menighetene tror vi at vi kan bidra med en *felles* innsats.

Vi nevner tre områder der menighetene har gode muligheter til å bidra:

- Få lokale politikere i tale. Ta gjerne kontakt med ansvarlige politikere i kommunen. Drøft med dem hva kirken kan bidra med, og utfordre dem på hva kommunen kan gjøre.
- Møt innvandrerne som medmennesker. Å oppholde seg på et asylmottak eller å bosette seg som innvandrer på et nytt sted, kan være ensomt og tøft. Ved å ta kontakt og ønske folk velkommen til lokalsamfunnet, kan det utvikles viktige relasjoner.
- Del gode erfaringer med andre. Flyktninger og asylsøkere tilfører også liv og ressurser til menigheten og lokalsamfunnet. Mange menigheter, samt organisasjoner som Kristent Interkulturelt Arbeid (www.kianorge.no) og Flyktningenettverket til Norges Kristne Råd (www.flyktningenettverket.no) sitter med mye erfaring og tips til lokalt integreringsarbeid.

I menighetene er det mange utfordringer, men også mange ressurser. Alle kan ikke gjøre alt, men alle kan bety noe. Med dette brevet mener vi ikke å bagatellisere en vanskelig situasjon eller å tilby lettvinne løsninger. Men der mennesker møtes, skjer det noe – *der skapes det muligheter*. Det er en grunnleggende erfaring vi bærer med oss. La oss be om at Kristus styrker oss så vi kan vise oss som en neste.

Med ønske om Guds rike velsignelse.

Olav Skjevesland, preses i Bispemøtet
Jens-Petter Johnsen, direktør i Kirkerådet
Frank Grimstad, direktør i Kirkelig arbeidsgiver- og interesseorganisasjon
Olav Fykse Tveit, generalsekretær i Mellomkirkelig råd



STATSMINISTERENS KONTOR

Du er her: regjeringen.no / [Statsministerens kontor](#) / [Pressesenter](#) / [Pressemeldinger](#) / Innstramming av asylpolitikken

Pressemelding, publisert 03.09.2008

Nr.: 129-08

Innstramming av asylpolitikken

- Det er nødvendig å iverksette tiltak for å begrense antallet asylsøkere som ikke har behov for beskyttelse, sier statsminister Jens Stoltenberg.

Norge har, ved siden av Nederland, hatt den største økningen av asylankomster i Europa i 2008. Hittil i år er det kommet mer enn dobbelt så mange asylsøkere som på samme tid i fjor. 60 % av søkerne får avslag. Mens det i 2007 kom 6 500 asylsøkere, ligger vi nå an til å få om lag 15 000 asylsøkere i år. Bakgrunnen for dette er utviklingen i asylsøkernes hjemland. Men også hvordan norsk asylpolitikk oppfattes utad, spesielt i forhold til sammenlignbare land som Sverige, synes å ha stor betydning for å forklare fordelingen av asylsøkere mellom ulike europeiske land.

Regjeringen vil verne om retten til asyl for mennesker på flukt, og at de som får beskyttelse i Norge raskt blir integrert og en del av det norske samfunnet. - Derfor er det påkrevet med tiltak for å redusere ytterligere ankomster av asylsøkere til Norge som ikke oppfyller vilkårene for beskyttelse, sier arbeids- og inkluderingsminister Dag Terje Andersen.

Før sommeren annonserte regjeringen flere tiltak for å redusere asylankomstene, blant annet skjerping av underholdskravet og større bruk av Dublin II-forordningen. Denne forordningen fastsetter at det er den staten hvor man først har søkt asyl, som er ansvarlig for å realitetsbehandle saken, med mindre asylsøkeren har familie med lovlig opphold i andre land. Regjeringen fremmer nå ytterligere tiltak for å redusere ankomstene:

1. Praksis når det gjelder opphold på humanitært grunnlag skal baseres på en individuell behandling av den enkelte sak, og ikke en gruppevurdering i forhold til det enkelte landområdet.
2. Manglende tilknytning til et geografisk område i saker som omhandler internflukt, skal ikke være tilstrekkelig alene for å få opphold på humanitært grunnlag. Det må foreligge andre sterke menneskelige hensyn for at oppholdstillatelse kan gis.
3. Norsk flyktning- og asylpolitikk fastsettes av norske myndigheter. Både i dag og fremover skal norsk praksis i hovedtrekk samsvare med praksis i andre sammenlignbare land.
4. Praksis etter Dublin II-reglene tilpasses praksis i andre land, slik at det ikke gjøres generelle unntak fra hovedprinsippet i Dublin II-reglene med mindre det foreligger særlige grunner. Det vil gjøres en individuell vurdering når det gjelder returer til Hellas og returer av enslige mindreårige asylsøkere.
5. Det innføres et vilkår om at referansepersoner som har opphold på humanitært grunnlag, må ha fire års utdanning eller arbeidserfaring i Norge for at det skal kunne innvilges familiegjenforening eller -etablering. Det samme vil gjelde for personer som har flyktningstatus, men bare ved familieetablering. Vilkåret vil ikke gjelde for personer som har fått tillatelse som arbeidsinnvandrere eller etter regelverket for EØS-borgere. Det kan gjøres unntak fra vilkåret dersom særlige grunner taler for det.
5. Det kan etter en individuell vurdering gis begrensede tillatelser uten rett til fornyelse, for enslige mindreårige søkere over 16 år som i dag får oppholdstillatelse kun fordi norske myndigheter ikke finner omsorgspersoner.
7. Etablering av praksis i strid med UNHCRs anbefalinger om beskyttelse skal som hovedregel prøves i stornemnd med mindre praksis følger av instruks fra AID til UDI.
3. UD har ansvaret for å fremforhandle og inngå en tilbaketakelsesavtale med Irak. Arbeidet forseres. Forutsetningene for å inngå en slik avtale, herunder de budsjettmessige konsekvenser utredes.

3. Regjeringen vil intensivere arbeidet med å få på plass tilbaketakelsesavtaler med viktige opprinnelsesland, for personer uten lovlig opphold i Norge.
4. Det utredes nærmere et forslag om eget hurtig saksbehandlingsløp i de tilfellene der asylsøkeren ikke bidrar til å avklare sin identitet.
1. Det skal tas fingeravtrykk av alle søkere som ikke kan dokumentere sin identitet, eller som må antas å oppgi falsk identitet.
2. Forslag til forskrift som begrenser nemndmøtebehandlingen i UNE til de vesentlige tvilsspørsmålene i en sak, sendes på høring.
3. Det etableres et hurtigløp som skal gi fullført saksbehandling og vedtaksfetting for enkelte grupper hvor det erfaringsvis er høy andel avslag. Det forutsettes at alle berørte etater som er nødvendige for å få til hurtigløpet, inngår i samarbeidet.